

Olv.: Jer 1,4-5.17-19 – 1Kor 13,4-13 – Lk 4,21-30
A názáreti zsinagógában

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Használjuk föl Isten gazdagító kegyelmét. A kegyelem legegyszerűbb magyar értelmezése: Isten jóindulata. Élünk Isten jóindulatával és jóindulatából. Ha az ember erre ráérez, akkor másképpen gondolkodik önmagáról és a másik emberről is.

Ezt a szentmisét élő Pál testvérünkért ajánljuk fel. Az ő számára is ez a jókívánságunk.

Könyörögjünk

Urunk Istenünk engedd, hogy téged egész lelkünkkel imádjunk, embertársainkat pedig őszinte szívből szeressük a mi Urunk Jézus Krisztus a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké. + **A M E N** +

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A názáreti történet üzenetét szeretném megfogalmazni mindegyikünk számára. Az üdvösség idejét éljük. Isten azt várja tőlünk, hogy mi az ő kedves gyermekeiként éljünk, - ahogy hallottuk a szentmise könyörgésében – Őt imádjuk, egymást meg szeressük. Mit jelent ez, hogy az ember imádja az Istent és szereti a másik embert? Sokszor hallottunk ezzel kapcsolatosan nagyon fontos igéket, üzeneteket.

Ma más szempontból közelítem meg ezt a kérdést, az üzenet lényegét:

A mában éljünk, mégpedig prófétai küldetéstudattal!

Jézus Krisztus ebben a történetben két nagyon hangsúlyos szempontot jelöl ki a számunkra. Az egyik: **A ma!** A másik arról szól, hogy **Jézus próféta!** Az egyház és az egyház tagjai Jézus nyomán a mában éljenek és prófétai küldetéssel.

Az egyik szempont: A ma!

Ma ebben a világban amelyben élünk igen sokszor elcsábulunk.

Sokkal de sokkal többet foglalkozunk a *múlttal* mint szabadna.

Sokkal de sokkal többet festegetjük a *jövőt* mint szükséges.

Mintha megfeledkeznénk arról, hogy az ember egyetlen lehetősége **a ma**.

Nagy kísértés az is, hogy az egyház és az egyház tagjai emberi elvárásoknak feleljenek meg. Mennyi bajunk származott ebből a történelem során. Ahelyett, hogy tudatosítanák magukban prófétai küldetésüket!

A názáreti zsinagógában Jézus a prófétát idézi, azokat a szentírási, bibliai mondatokat, amelyeket mindannyian jól ismertek. Majd így folytatta:

***Ma beteljesedett ez az Írás Általam!
Ma beteljesedett az Írás, amit az imént hallottatok.
Az Úr Lelke rajtam, Ő küldött ide hozzátok.***

Beteljesedett mindaz, amit az Isten megígért.
Jézus Krisztus az, aki által az Isten ígérete megvalósul ezen a földön.
A mában élünk. Ma kapaszkodhat az ember
Jézus Krisztussal való kapcsolata által az Isten ígéretébe.
Nem tegnap és nem majd holnap. *Ma!*
A múlt *már* nem a miénk, a jövő *még* nem a miénk.
Lehetőségünk a ma. ***A mában élünk.***

Testvérek!

Nézzünk szembe nagyon komolyan ezzel a kérdéssel! Menekülünk, nosztalgiázunk és reménykedünk. Nem a remény ellen szólok, de olyan elvárásaink vannak a jövővel kapcsolatosan, amelyhez semmi közünk. A múlthoz már régen nincs közünk, nekünk, akik ma élünk. A jövőhöz pedig mintha nem is akarnánk, hogy közünk legyen. Építsék meg majd valakik azt a jövőt, aztán mi majd élünk a lehetőségek közepette!

A másik szempont ennél is fontosabb: Jézus próféta!

Amiket Jézus mondott, első pillanatban megérintette ezeket az embereket. Aztán változott a hangulatuk. Miről van szó? Sok csodát hallottak Jézus megnyilatkozásai kapcsán. Most is csodálattal fordulnak Felé és hallgatják Őt. De érthetetlen számukra Jézus titka. Nem tudnak mit kezdeni azzal, hogy mi a kapcsolat a hallgató Jézus és a beszélő Jézus között? Ki ez a Jézus, aki harminc évig hallgatott? Most meg olyanokat mond, amikre nekik nincs magyarázatuk. Nem ismerik Jézus titkát. Nyilvánvaló, mert ők a maguk világában élnek. Jézus pedig egy másik világot hoz el. Isten üdvösségét.

Ez az új perspektíva amit Jézus elhoz, hallatlanul izgalmas. Legyünk őszinték! Minden újszerű, amely kitágítja a perspektívákat, távlatokat nyit, de ugyanakkor minden új a jelent is faggatja. Minden egyes új kezdeményezés mérlegre teszi az eddigi történéseket és a jelen történéseit. Arról van szó, hogy ha örülünk ezeknek az új lehetőségeknek, akkor az embernek el kell gondolkodni azon, hogy mit kell megváltoztatnia. Az ember nagyon nehezen változtat, nagyon nehezen vált a megszokottból a lehetőségek irányába.

Ami a legfontosabb, Jézus tudatosítja hallgatóival azt, hogy nagyon kicsinyes elvárásuk van az Istennel szemben. Azt várják Jézustól, hogy ugyanazokat tegye itt nekik is, amiket egyébként másutt is tett. Teljesítse az ő elvárásukat. Holott Jézus minden ember elvárására van tekintettel, mert Isten. Nem a názáretieket akarja új útra téríteni, nem a zsidókat akarja csupán megváltani, hanem minden embert.

Itt mond Jézus valami nagyon fontosat, amire ők talán csak gondolnak, de Jézus mintegy a gondolatukat is olvasva azt mondja:

Senki sem lehet próféta a saját hazájában.

Jézus ezzel azt fejezi ki, hogy az ő küldetése prófétai. Számtalan tanítómesterük volt a zsidóknak. Számtalan tanítómesterük lehetett a názáreti zsinagógában is. De Jézus próféta. A próféta a zsidó felfogás szerint azt jelenti, hogy a távolba lát. Tovább lát mint az ember, aki az esetek többségében csak az orráig lát. Távolba lát, ez azt jelenti, - ezért mindig

felkavaró a próféta látása, - hogy a távolban is látja a mindig jelen lévő Istent. Prófétálása erre vonatkozik. Mi emberek pedig nagyon sokszor zavarban vagyunk, amikor jelen van az Isten.

A próféta görög szó, azt jelenti: valaki helyett beszélni.
Tehát itt arról van szó, hogy Jézus nem a maga nevében beszél.
Jézus nem azt mondja, amit szeretnénk tőle hallani.
Jézus azt mondja, amit az Isten rábízott.
Jézus az Isten akaratát jeleníti meg.
Jézus az Isten üdvözítő tervét hirdeti meg.

Ezért mondja nekik: *“Senki sem próféta a saját hazájában.”* Ti azt várnátok Tőlem, hogy azt tegyem amit kívántok. Én ezt nem tehetem, mert az Isten az ő igazságát bízta Rám és azt mondom akkor is, ha ez nektek nem kívánatos, vagy ez benneteket zavar.

Testvérek!

Mondjuk ki a lényegét, ami ennek a názáreti megnyilatkozásnak a szíve közepe:

***Jézus azt mondja:
a szegényeknek, a kiszolgáltatottaknak hirdetik az örömhírt.***

Ez az üdvösség jó híre. A mindennapok nyelvén ez azt jelenti, hogy Isten gondolkodásában nincsenek első meg utolsó. Hiszen azok az emberek, akiknek hirdetik az örömhírt, azok a zsidók gondolkodása szerint az utolsó. Jézus meglepetti őket, amikor kinyilatkoztatja Isten tervét, hogy nekik hirdetik az örömhírt, az utolsóknak, vagyis feje tetejére állítja az emberek mindennapi felfogását. Ez azt jelenti, hogy Isten országában nincsenek első, meg nincsenek utolsó. Isten országában mindenki egyforma. Bár Jézus megengedi, hogy törekedjete első lenni, ha éppen ehhez van kedvetek, *de aki első akar lenni, az legyen mindenkinek a szolgája.* Ilyen perspektívát mindenki megengedhet magának.

A lényeg, az üdvösség örömhíre - ami ma beteljesedett - ez:
elérkezett hozzátok egy olyan világ,
amelyben nincsenek első meg utolsó,
amelyben emberek vannak és akiknek több lehetősége van,
azoknak a szeretet jegyében – ahogy a mai szentmise könyörgésében imádkoztuk, -
keresniük kell a kapcsolatot a rászorulóval, a kiszolgáltatottal,
egyáltalán azzal, aki segítségre szorul.

Ma beteljesedett az Írás.

Kedves, jó Testvérek!

Ebből a történetből ezt a következtetést vonjuk le: ***az ember a mában él.*** Fontosak a gyökerek, kutassuk is a gyökereket, nagyon fontosak, mert táplálnak. De arra szolgálnak, hogy az ember a mában azokat az értékeket jelenítse meg, amit a prófétai szerep rábíz. Az egyház vagy prófétai, vagy nem egyház. A keresztény emberek vagy prófétai küldetéssel élnek, vagy pedig csupán imádkozó, templomba járó emberek.

A prófétai küldetés azt jelenti, hogy

az egyház nem azt mondja, amit várnak tőle.
Az egyház nem azt mondja, amit szeretnének hallani tőle.
Hanem az egyház azt mondja, amit Isten rábízott.
Az egyház azt hirdeti, amit az Isten ki akar nyilatkoztatni minden embernek.

Mi ennek az egyháznak tagjai vagyunk, ez azt jelenti, hogy életünkben legfontosabb az Isten akarata. Az Isten pedig azt várja tőlünk, hogy ne tegyünk különbséget ember és ember között. Ha lehetőségünk van, akkor ezt egyetlen program megvalósítására fordítjuk.

Ez az Isten programja, ez az Isten megváltó terve,
amely tervben egymásra találunk
és amelyben erős közösségben élhetünk egymással
annak a szeretetnek a jegyében, amit Pál apostol megírt a korintusi levelében.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

A názáretiek nem értették Jézus titkát. Harminc évig senki sem gondolta, hogy ő az Isten Fia. Most meg előáll ilyen kijelentéssel. Bizony azt hiszem mi is épp olyan értetlenek vagyunk, mint a názáretiek. Higgyük el, hogy Jézus szótlanul is, a csendes mindennapi életében is úgy volt kapcsolatban az emberekkel, mint a Megváltó, ami egyszerűen azt jelenti, hogy nem tett különbséget ember és ember között. Mi a prófétai küldetést olyan látványosnak gondoljuk, majdnem ország-világ előtt kinyilatkoztatottnak. Szó sincs róla.

A mindennapjainkban, otthon, a munkahelyünkön, az utcán, egyáltalán az emberi kapcsolatainkban kell prófétai küldetésünkben élni.

Mi Atyánk...